

BURSA İŞÇİ BÜLTENİ

İşçi Bülteni Özel Sayı 977 - Nisan 2013

Sömürüye, kölece çalışmaya ve baskılara karşı,

1 Mayıs'ta alanlardayız!

Birlik, dayanışma ve mücadele günü 1 Mayıs yaklaşıyor. Her yıl olduğu gibi bu 1 Mayıs'ta da yüreğimiz dünyanın dört yanından milyonlarca sınıf kardeşimizle birlikte atacak. 1 Mayıs'ın kırmızı bayrağı yüzlerce ülkede ve sayısız kentte olduğu gibi Bursa'da da dalgalanacak. Tek bir yumruk olup 1 Mayıs alanlarında birleşecek, kanımızı emen, ekmeğimizi çalan burjuvazinin karşısına dikileceğiz. "Artık yeter!" diye haykırarak, geleceği birlikte kurmak için bir adım atacağız.

1 Mayıs alanında maruz kaldığımız sömürüye ve baskıya karşı öfkemizi göstereceğiz, daha iyi bir yaşam ve çalışma koşulları isteyeceğiz. Sadaka ücretlerine yeter diyeceğiz, ücretlerimizin insanca yaşamaya yeterli bir düzeye çıkarılmasını isteyeceğiz. Esnek ve güvencesiz çalışmaya son verilmesini, taşeronlaştırmanın kaldırılmasını isteyeceğiz. İşten atmalara son verilmesini isteyeceğiz. Direnen Bosch işçileriyle dayanışmayı yükselteceğiz. Hakları için mücadele eden metal işçileri olarak MESS'e gücümüzü göstereceğiz, "gerekirse grev" diyeceğiz.

1 Mayıs alanında eğitim ve sağıktaki ticarileştirmeye dur diyeceğiz. Parasız eğitim, parasız sağlık isteyeceğiz. Kentsel dönüşüm adı altında yapılan yağmaya son verilmesini, sağlıklı ve ucuz konut isteyeceğiz. Doğanın katledilmesine dur diyeceğiz.

1 Mayıs alanında emperyalist savaş ve saldırganlığın karşısına dikileceğiz. Emperyalistlerle suç ortaklığı yapıp ülke topraklarına füze kalkanları kurup sınırları patriotlarla donatanlara karşı duracağız. Halklar arasında ekilmeye çalışılan düşmanlıkların karşısına sınıf birliğimizle çıkacak, ezilen kardeş halklar için eşitlik ve özgürlük isteyeceğiz. Halkların kardeşçe yaşayacağı sömürsüz, sınıfsız ve sınırsız bir dünya özlemimizi haykıracağız.

Öyleyse arkamızda tek bir sınıf kardeşimizi bırakmadan 1 Mayıs'a katılım. Özgür ve insanca yaşayacağımız bir dünya için hep birlikte omuz omuza yürüyelim.

1 Mayıs bir mücadele geleneğidir!

1 Mayıs işçi sınıfının mücadele tarihinin 117 yıllık mirasıdır. 1886 yılında ABD'nin Baltimor kentinde toplanan İşçi Sendikaları Kongresi'nin 8 saatlik işgünü talebi için mücadeleyi yükselttiği ilk gündür 1 Mayıs. O gün İşçi Sendikaları Kongresi'nin kararı doğrultusunda Amerika çapında yüzbinlerce işçi iş bırakarak alanları zaptetti. 8 saatlik işgünü talebine sahip çıktı. İşçi sınıfı mücadelesinin 1 Mayıs 1886'da ulaştığı bu düzey, burjuva sınıfında panik yarattı. İşçi hareketi provokasyonlar ve şiddet yoluyla bastırılmaya çalışıldı, devlet terörü iyice yoğunlaştırıldı. 1 Mayıs'ı takip eden günlerde polisin yoğun saldırıları yaşandı. 3 Mayıs günü işçilerin düzenlediği bir gösteriye saldıran polis bir göstericiyi katletti.

Ancak işçiler öfkelerini ertesi gün daha kitlesel ve güçlü bir gösteriyle ortaya koydular. Haymarket Alanı'nda yağmura rağmen binlerce işçinin katıldığı bir miting gerçekleştirildi. Mitingin dağılmasına az bir zaman kala bir patlama sesi duyuldu. Dağılmaya başlayan kitleye saldırmaya hazırlanan polis taburunun önüne bir bomba düşmüştü. Bu devletin düzenlediği açık bir provokasyondur. Gözü dönmüş polisler gösterici kitlenin üzerine rastgele kurşun sıktılar. Alan kan gölüne dönmüştü.

Bu olayın ardından çok sayıda sendikacı ve işçi önderi tutuklandı. Düzmece iddialara dayanan bir fezleke hazırlandı. Verilen siyasi karar sonucu birçok işçi ağır cezalara çarptırıldı. Albert Persons, Adolph Fischer, George Engel ve August Spies isimli 4 işçi önderi ise idama mahkum edildi. Bu karar 11 Kasım 1887'de infaz edildi. Louis Lingg ise idamına birkaç gün kala yüzünün yarısı patlayıcılarla yokedilmiş bir halde hücrelerinde ölü bulundu.

ABD burjuvazisi bu uygulamaları ile yükselen işçi mücadelesini durdurabileceğini düşünüyordu. Ancak buna en net yanıt darağacında gözünü kırpmadan ölüme giden işçi önderlerinden geldi. August Spies ölmeden önce "Mezardaki sessizliğimiz, hayattaki konuşmalarımızdan daha etkili olacaktır" diyordu. Nitekim burjuvazinin tüm baskı ve tehditlerine, yoğunlaştığı terörüne rağmen 1 Mayıs sadece Amerika'da değil tüm dünya işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma sembolü oldu.

1 Mayıs 1886'dan üç yıl sonra, 14-21 Temmuz 1889'da Paris'te toplanan II. Enternasyonal I. Kongresi 1 Mayıs 1890'da tüm ülkelerde gösteriler yapılmasını kararlaştırdı. Gerek 8 saatlik işgünü talebi için, gerekse de 1887'de katledilen dört

işçi önderinin anısına birçok ülkede görkemli gösteriler düzenlendi. Dünya işçileri birlik ve dayanışma içerisinde militan bir ruhla alanlara çıktılar. 1891'de Brüksel'de toplanan II.

Enternasyonal 2. Kongresi ise 1890 gösterilerinin başarısı üzerine 1 Mayıs gösterilerinin her yıl geleneksel olarak kutlanması kararını aldı.

İşçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü 1 Mayıs böylesine zorlu ve can bedeli bir mücadelenin ürünüdür. Tüm dünya işçilerinin bir sınıf olarak burjuvaziye karşı kazandıkları bir mezdendir.

Bursa'da birlik ve mücadele iradesi

Bursa'da yaklaşık 1 aydır çalışmaları yürütülen "İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği için Sınıfa Karşı Sınıf Kurultayı" 7 Nisan günü gerçekleştirildi. Halkların kardeşçe yaşayacağı, sınıfsız ve sömürsüz bir dünya için ortaya konulmuş bir iradenin ifadesi olan kurultaya çeşitli işkollarından işçiler, sendikalar ile ilerici ve devrimci kurumlar katıldı.

Kürt sorunu ve emperyalist savaş konusunda işçi sınıfının devrimci tutumunun dile getirildiği kurultayda, serbest kürsü bölümünde emekçiler kendi deneyimleri üzerinden tartışmalar yürüttüler.

Açılış konuşmasında kurultayın "sınıfa karşı sınıf" vurgusuyla toplandığı, çünkü yaşadığımız çağda tüm sorunların kaynağında burjuva sınıf egemenliğinin olduğu söylendi.

Açılış konuşmasının ardından "Emperyalist savaş ve devrimci sınıf tutumu!", "Kürt sorunu ve devrimci sınıf tutumu!" tebliğleri okundu.

Serbest kürsü bölümünde çok sayıda işçi, emekçi ve ilerici kurum temsilcisi söz alarak görüşlerini ortaya koydu.

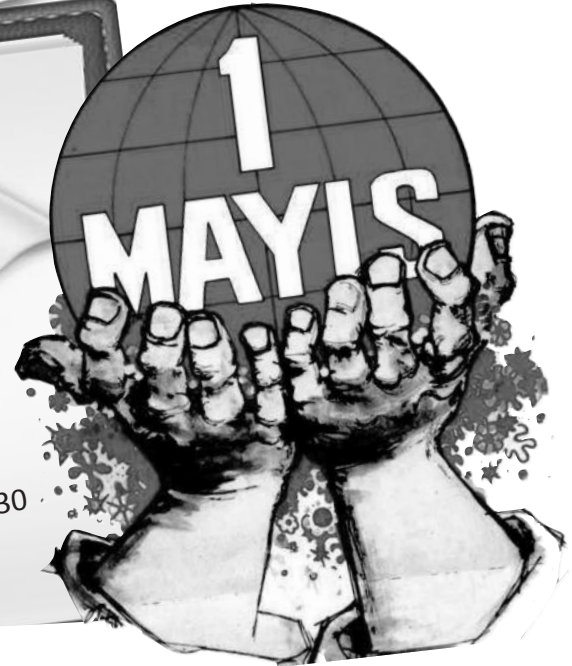
Serbest kürsüsün ardından konuşmaları toparlayan ve 1 Mayıs'a çağrı yapan bir kapanış konuşması yapıldı.

Kurultayda İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu (BİR-KAR), Stuttgart BİR-KAR ve Maslak'taki Bosch Genel Merkezi önünde direnişlerini sürdüren direnişçi işçilerinden Akan Yılmaz'ın gönderdiği mesajlar okundu.

*Dostların arasında,
güneşin sofrasında,
birlik, mücadele,
dayanışma
pikniğinde buluşalım!*

28 Nisan Pazar | Araç kalkış saatleri
0553 409 16 18 | Almira Otel önü: 08.30
Küçüksanayi: 08.45

MESS'i ve Türk Metal'i yenmek için mücadeleye ve greve hazır olalım!

MESS ile sendikalar (Birleşik Metal-İş, Türk Metal ve Çelik-İş) arasında sürdürülen toplu sözleşme sürecinde uyuşmazlığa gidildi. Birleşik Metal'in 60, Türk Metal'in 40 ve Çelik-İş'in 45 madde de tuttuğu uyuşmazlıkların ardından sendikalar geçtiğimiz günlerde ilk arabulucu görüşmelerini de gerçekleştirdi.

MESS patronları, ücretlere yüzde 4.6 oranında bir sadaka zammı yapmak isterken, esnek çalışma ve sosyal hakların gaspını dayatıyor. Yani metal işçisinin sefaletini ve köleliğini perçinlemek istiyor.

MESS patronları TİS sürecinin başlarında metal işçisinin iradesini kırmak için binbir yola başvurmuş, birçok fabrikadan binlerce işçiyi sokağa atmıştı. Bursa'da Renault'ta, Tofaş'ta, Coşkunöz'de ve daha birçok yerde bunun örnekleri yaşanmıştı. Bu saldırılar MESS ve Türk Metal ortaklığıyla gerçekleştirilirken, Türk Metal, bugün göstermelik eylemler yapıyor. Metal işçisinin öfkesini dizginlemeye, böylelikle satış sözleşmesine imza attığında metal işçisine "yaptık, uğraştık... alamadık" demenin hesabını yapıyor.

Satışa geçit vermemek ve taleplerimizin arkasında durmak için hazırlıklı ve güçlü olmalıyız. Metal işçisi bu kavgayı kazanmak istiyorsa grev silahını kuşanmak zorundadır. Bunun için birliğimizin harcı olmak üzere fabrikalarda komitelerimizi bir an önce kurmalıyız.

MESS'e karşı eylemler...

Prysmian ve SCM'de mücadele kararlılığı!

Prysmian işçileri, her Cuma günü vardiya çıkış saati 16.00'da, Mudanya Meydanı'na yürüyüş gerçekleştiriyor. Prysmian işçileri 12 Nisan günü gerçekleştirilen yürüyüşte mücadelelerini bir adım daha ileri götürerek bundan sonra mesaiye kalmayacaklarını açıkladılar.

SCM işçileri, her hafta Pazartesi saat 7.30'da Beyçelik önünde toplanarak buradan fabrikaya doğru yürüyüş gerçekleştiriyor. SCM işçilerine yoldan geçen servisler ve araçlar korna çalarak destek veriyor.

Türk Metal metal işçisinin basıncını göğüslemek ve "eylem yapıyoruz" görüntüsü vermek için Merinos'tan Çekirge'deki MESS temsilciliğine yürüyüş gerçekleştirdi. Eyleme binlerce işçi katıldı. Yürüyüşe katılan bir Tofaş işçisiyle konuştuk...

"İşçinin sabrı kalmadı artık"

Ben 8 yıllık Tofaş işçisiyim. Aldığım para bin 100 TL. Her şeye zam geliyor. Artık sadaka zammı almaktan bıktık. Bu kez farklı bir sözleşme istiyoruz. Fabrikada kimse memnun değil, yüzler hep asık. Niye mutlu olsunlar ki? Artık Tofaş'ta çalışıyor olmanın bir ayrıcalığı yok. İşte aldığım maaş ortada, oysa başka fabrikalarda da, üstelik sendikasız olan yerlerde de buna yakın ücretler alınıyor. Açlık sınırında bir ücrete talim ediyoruz işte. Ama biliyoruz ki fabrikamız yüksek karlar elde ediyor. Artık bu son şansları ellerini

vicdanlarına koysunlar, işçinin sabrı kalmadı artık.

Sendikanın da son şansı. Eğer adam gibi bir sözleşme yapmazlarsa arkalarında kimse kalmaz. Bakın Bosch işçilerine ne yaptılar? Şimdi Bosch'ta iki sendika var. İnanın biz de aynısını yaparız. Artık bir yerden sonra noter de kalkıyor, kimseyi Türk Metal'de tutamazlar. Onlar da bunu biliyor ya, o yüzden şimdi biraz yırıntıyorlar. Ama biz yine de onlara güvenmiyoruz, ne de olsa işverenin istediği bir sendika, aralarında su sızıyor.

Bosch işçileri direnişte!

İşten atılan işçiler geri alınsın!

MESS ve Bosch yönetimi Türk Metal'in önünü açmak için işçi kıyımına girişti. Fabrikada korku atmosferi oluşturmak için iki öncü işçi sudan bahanelerle birer hafta arayla işten atıldı. Fakat ne işten atılan Akan Yılmaz ve Metin Görgün ne de Bosch işçileri bu saldırı karşısında sessiz kaldı.

Bosch işçileri 1 Nisan günü Birleşik Metal'de toplanarak Orhangazi Parkı'na yürüyüş gerçekleştirdi. Yapılan basın açıklamasında Bosch işçileri iradelerine saygı gösterilmesini isterken, sarı sendikayı istemediklerini dile getirdiler. İşten atılan arkadaşlarına sahip çıktıklarını duyurdular.

Bu eylemin ardından 2 Nisan günü işten atılan Yılmaz ve Görgün, İstanbul'da bulunan Bosch genel merkezi önünde direnişe başladılar. Birleşik Metal üyelerinin katılımıyla bir eylem gerçekleştirilirken, Bosch genel merkezi önünde çadır kuruldu.

Görgün ve Yılmaz gece gündüz direniş çadırında kalırken, plazaların bulunduğu bu bölgeyi eylem alanına çevirdiler. "Bosch'ta işçi kıyımına son!", "Bosch'ta sendika seçme hakkına saygı istiyoruz!", "Bosch para kazanıyor itibar kaybediyor!", "Bosch insanların güvenini kaybediyor!", "Bosch'ta işten atmalara son!" dövizlerini çevreye yerleştiren işçilere sık sık ziyaretler düzenleniyor.

“Biz bir kıvılcımdık, o kıvılcımı söndürmek istediler”

16 Mart günü yaklaşık 50 Tofaş işçisinin iş akitleri kendilerine telefon edilerek feshedildi. Atılan işçiler, işten atılma nedenlerini ve çalışma koşullarını anlattılar...

Yüksel: 9 yıldır Tofaş'ta çalışıyordum. Çalışma koşullarının ağırlığı, ücretlerin düşüklüğü ve sendikanın bu konuda hiçbir şey yapmamasına tepki olarak sendika yönetimini sıkıştırıyorduk. Son süreçte de işten atmanın zamanını kolluyorlardı. Zaten daha önce birlikte hareket ettiğimiz arkadaşlarımızın çoğunu, fabrikanın orasına burasına sürerek yıldırıp işten çıkartmak için uğraşıyorlardı.

Mesut: Tofaş'ta 5,5 yıldır çalışıyordum. Diğer atılan arkadaşlarımız şu anda sürekli baskı altında tutuluyorlar. "Bir şey yapmayın sicilimize işlenir" gibi şeyler söyleniyor onlara. İşten atılmadan önceki gün yapılan performans değerlendirmemde (bu her sene yapılan bir sınav) beklenenin üstünde performans aldım ve bana "operatörlük için ilk adayımızsınız" denildi. Ama ertesi gün işten çıkarıldığımı öğrendim. İşten çıkarılmamın nedeni ise hakkımı arıyor olmam.

Ali: 5,5 yıl Tofaş'ta çalıştım. Fabrikada yapılan son üç bağımlılık anketinde işçilerin %82'si şunu diyor, bunu fabrika yöneticileri açıkladı: "Bu fabrikadan memnun değiliz, burada arkadaşlarımızın çalışmasını istemeyiz,

ailemden veya çevremden hiç kimseye burayı tavsiye etmem, önermem.” Yani 10 Tofaş işçisinden 8’i fabrikadan memnun değil. Bu anlamıyla fabrikada müthiş bir gerginlik var. Bunun da bir patlama noktası olacaktır. Küçük bir kıvılcım. İşte biz bir kıvılcımdık, o kıvılcımı söndürmek istediler. Sendika o anlamda işverenle müthiş bir dayanışma gösterdi ve kıvılcımları tespit ettiler sonra da söndürdüler.

Volkan: Yaklaşık 6 senedir Tofaş’ta çalışıyordum. TİS hala devam ediyor, halihazırda bitmiş bir şey yok,

imzalanmış bir şey yok. Benim düşüncem çok cüzi bir rakama imza atılacak. Bu sebeple işçileri sindirmek için bizim gibi hakkını arayan işçileri işten çıkartıp diğerlerini sindirmek istiyorlar.

Nejat: İşçiler daha doğru şekilde örgütlenmelidir. Nedir bu doğru şekilde örgütlenme, düne kadar çalıştığımız fabrikada Türk Metal Sendikası var. Ama bu sendikanın hiçbir faydası yok. Bunun için yapılması gereken tabandan iyi bir birlik kurmaktır.

İş-Kur patronlarla ortak çalışıyor...

Devlet eliyle katmerli sömürü!

İş-Kur ve patronların başlatmış olduğu meslek edindirme kursları aslında sömürünün daha da katmerlenmesi anlamına geliyor. Kurs (iş) süresi 10-15 hafta arası değişiyor. Kursiyer de işçi de aynı işi yapmasına rağmen kursiyerlere cep harçlığı niteliğinde günde 20-25 lira veriliyor. Üstelik kurs bitiminde fabrikada işe devam edebileceğin garanti değil. Böylece genç işçilere iş öğretme adı altında sefalet ücreti verilirken, patronlar karlarına kar katıyor.

Bunun bir örneği de geçtiğimiz aylarda Sakarya İş-Kur ve Toyota Otomotiv arasında gerçekleşti. Yapılan sözleşme gereği, “Kaynak Makinesi Operatörü” mesleğinde 278, “Otomotiv Yüzey Boyama Makineleri Operatörü” mesleğinde 158, “Otomotiv Montaj İşçiliği” mesleğinde 397 ve “Otomotiv Kalite Kontrol İşçiliği” mesleğinde 37 olmak üzere toplam 870 kişinin eğitim alması ve eğitim sonrası aynı firmada istihdam edilmesi planlandı. 870 kişi çalıştırılıp, eğitiliyor ve bu kursiyerlere (işçilere) 20-25 TL ücret veriliyor. Yani kapitalistler aynı işi yarı yarıya daha ucuza mal ediyorlar.

Bursa’da da İş-Kur’la anlaşmalı bir çok fabrika var. Bunlardan biri de Farba Otomotiv. Farba’da kursa başlamak için ilk şart son dört ay içinde herhangi bir yerde çalışmamış olmak. (Ülkemizde milyonlarca işsiz var ve insanlar değil son dört ay, yıllar boyunca işsiz gezebiliyor.) Kurslara ise daha çok gençler ve deneyimi olan kişiler çağırılıyor. Bunun sebebi de ilerde işe yarayıp yaramayan insanları ayırmak. Tabi kursa da öyle kolay, başlayamıyorsun. İlk önce fabrikanın uyguladığı testi geçmek zorundasın. Daha sonra ise fabrika yetkilileriyle görüşüp onları ikna etmen gerekiyor. Çünkü bu işi yapıp yapamayacağını anlamaları lazım. Aslında bakıldığında eğitim almaya gittiğini düşünüyorsun ama hiç de öyle olmuyor. Eğitim almak için birilerinin onayından geçmeyi bekliyorsun. Farba’da ise kurs (iş) süresi 10 ay ve aylık ücret ise 500 TL. Kursu başarıyla tamamlasan bile Farba’nın işçisi olarak çalışıp çalışmayacağını kesin değil. Kurs veriyoruz diyerek 10 ay boyunca fabrikanın ücretli çalışan işçileriyle aynı işi yaptırıyorlar, yüzlerce genci sömürüp karlarına kar katıyorlar, ondan sonra da “sizinle çalışmaya devam edemeyeceğiz” diyerek sizi kapı önüne koyuyorlar.

Kapitalistler devletle el ele vererek kurdukları katmerli sömürü çarkını böyle çeviriyorlar.

Mart ayında 55 iş cinayeti

İstanbul İşçi Sağlığı ve Güvenliği Meclisi "Mart Ayı İş Cinayetleri Raporu'na" göre, Mart ayında en az 55 işçinin iş cinayetine kurban gittiği belirtiliyor. Ölen işçilerin sektörlerine göre dağılımı şöyle; 15'i inşaat, 6'sı metal, 6'sı madencilik ve 5'i kimya. En çok iş cinayeti yaşanan iller ise şöyle: İstanbul (10), Muğla (5), İzmir(4), ve Sakarya (4)

Patronlar kar hırsıyla çocuk işçilerin canlarına da göz dikmektedir. Bunun son örneğini Adana'da 13 yaşındaki Ahmet Yıldız'ın iş cinayeti sonucu yaşamını yitirmesiyle gördük. Ahmet Yıldız, çalıştığı Koç Plastik'te pres makinesine sıkışarak 14 Mart günü hayatını kaybetti. Ahmet'i katleden patron "plakasını alamadığımız bir araç çarpıp kaçtı" diyerek sorumluluğunu gizlemeye çalıştı.

Tüm bunlar bizlere gösteriyor ki patronların kar hırsı ne kadın, ne de çocuk dinliyor. Bu hırsı ise ancak örgütlü mücadelemiz durdurabilir.

Bursa'da iş cinayetindeki atış oranı %300

2002 yılında Türkiye'de yaşanan iş cinayetlerinin % 2,5'u Bursa'da yaşanırken bu oran 2009 yılına dek %3'ü geçmedi. Ama bu yıldan sonra, ekonomik kriz ve işçilere ağır çalışma koşullarının dayatılmasının ardından 2011 yılında ise %8 seviyesine ulaşmıştır.

Bursa iş "kazaları" sıralamasında son 10 yılda ilk 10'a girmezken şu anda 4. sırada yer almaktadır.

Bursa'da iş "kazaları"!

Bursa'da geçtiğimiz günlerde yaşanan başlıca iş "kazaları" şöyle:

12 Mart 2013 Bursa'da çimento fabrikasında silolarda temizlik yapıldığı esnada 3 tonluk beton parçasının işçilerin üzerine düşmesi sonucu 5 kişi yaralandı. Çimentoya gömülen işçiler cep telefonuyla yardım isteyip hayatta kaldılar.

19 Şubat 2013 Orhangazi'de bir döküm fabrikasının kalıplama bölümünde frenleme silindirinin arasına sıkışan işçi öldü.

2 Nisan 2013 Bursa'da, çalıştığı işyerinde elektrik akımına kapılan 32 yaşındaki Selami Bıçakçı, kaldırıldığı hastanede yapılan tüm müdahalelere rağmen yaşamını yitirdi.

İşçi arkadaş!

Ağır çalışma şartlarında kölece çalışıp üç kuruşluk ücrete talim mi ediyorsun?

Onurun çiğnenip hakarete mi uğruyorsun?

Hakkını aradığın için işten mi atılıyorsun?

Hakların için hukuksal destek mi arıyorsun?

Patron keyfiyetine yeter deyip sendikalı olmak mı istiyorsun?

Desteğe, dayanışmaya, bir yol gösterene mi ihtiyaç duyuyorsun?

Yalnız ve çaresiz değilsin!

irtibat:

Sönmez İş Sarayı Kat:3 No: 220

Tel: 0553 409 16 18

1 MAYIS MARŞI

Günlerin bugün getirdiği baskı zulüm ve kandır
Ancak bu böyle gitmez sömürü devam etmez
Yepyeni bir hayat gelir bizde ve her yerde

1 Mayıs 1 Mayıs işçinin emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda ilerleyen halkların bayramı

Yepyeni bir güneş doğar dağların doruklarından
Mutlu bir hayat filizlenir kavganın ufuklarından
Yurdumun mutlu günleri mutlak gelen gündedir

1 Mayıs 1 Mayıs işçinin emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda ilerleyen halkların bayramı

Vermeyin insana izin kanması ve susması için
Hakkını alması için kitleyi bilinçlendirin
Bizlerin ellerindedir gelen ışıklı günler

1 Mayıs 1 Mayıs işçinin emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda ilerleyen halkların bayramı

Ulusların gürleyen sesi yeri göğü sarsıyor
Halkların nasırlı yumruğu balyoz gibi patlıyor
Devrimin şanlı dalgası dünyamızı kaplıyor

Gün gelir gün gelir zorbalar kalmaz gider
Devrimin şanlı yolunda bir kağıt gibi erir gider